

Arrest

**nr. 88 444 van 27 september 2012
in de zaak RvV X / II**

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 29 mei 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de bestreden beslissing genomen in hoofde van de eerste verzoekende partij (hierna: verzoeker)

1.1. Over de gegevens van de zaak

Het door verzoeker niet betwiste relaas, zoals uiteengezet in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en van Yezidische origine te zijn. U bent afkomstig uit Tbilisi, Georgië. Sinds april 2002 en augustus 2009 bent u respectievelijk traditioneel en wettelijk gehuwd met S.N. (O.V. ...) met wie u drie kinderen heeft, K.N., K.O. en S.G. U bent uw land ontvlucht omwille van de oorlog in augustus 2008 en de gevolgen hiervan. Sindsdien heerste er een onstabiliteit in Georgië, die gekenmerkt werd door wanorde en meetings. Toen

de situatie verslechterde en uw kinderen leden onder stress omwille van deze onstabiele situatie besloot u op 5 augustus 2009 per vliegtuig naar Minsk te reizen. Daar nam u de trein richting Brest waarna u in Polen asiel aanvroeg op 7 augustus 2009. Uw asielaanvraag, gesteund op dezelfde asielredenen, werd echter afgewezen in november 2009 waarna u naar België vertrok. Daar vroeg u asiel aan op 26 januari 2010.

Eveneens verklaart u dat uw jongste zoon medische problemen kent en in Georgië niet behandeld zal worden. Daarenboven ondervond u ook problemen in uw land van herkomst omwille van uw Yezidische afkomst.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: de geboorteaktes van u, uw vrouw en kinderen, uw huwelijksakte, uw Georgisch en Belgisch rijbewijs. Verder legt u ook medische stukken neer in verband met de gezondheidstoestand van uw zoon."

1.2. Over de gegrondheid van het beroep

1.2.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van *"de artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet + schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout"*. Verzoekers werpen tevens de schending op van artikel 1, A (2) van het internationaal verdrag betreffende de status van de vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenconventie).

1.2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Verzoekers tonen niet aan dat, en om welke redenen, de motieven van de bestreden beslissing, die hen gekend zijn, hieraan niet zouden voldoen, noch maken zij duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Een schending ervan is dan ook niet aannemelijk gemaakt.

1.2.3. De materiële motiveringsplicht houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van de voorwaarden tot toekenning van de vluchtelingenstatus, zoals voorzien in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet. Daarbij moet overwogen worden wat volgt :

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige

schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

1.2.4. De bestreden weigering tot toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van verzoeker wordt gemotiveerd als volgt :

U verklaart dat u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst omwille van de onstabiele politieke situatie in uw land van herkomst, en de preciaire gezondheidssituatie van uw kind. Daarenboven vermeldt u nog dat er discriminatie heerst ten opzichte van de Yezidische gemeenschap in Georgië. Echter, er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoelt in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst verklaart u, zowel op het Commissariaat-generaal als de Dienst Vreemdelingenzaken (vragenlijst CGVS) dat u in de eerste plaats niet kan terugkeren omwille van de huidige politieke situatie in Georgië. Zo verklaart u in augustus 2009 vertrokken te zijn, dus een jaar na de oorlog in augustus 2008, omdat u vreesde dat de oorlog opnieuw zou beginnen en uw kinderen hadden al zoveel stress. (CGVS p. 8) Uit uw verklaringen blijkt dat u zelf geen ernstige persoonlijke problemen kende naar aanleiding van deze oorlogssituatie, buiten het feit dat u soms bijvoorbeeld niet buiten kon komen. (CGVS p. 9) U werd echter nooit aangevallen, fysiek mishandeld, gearresteerd of meegenomen. (CGVS p. 8 en 9) U kende geen problemen met de politie en leidde u een normaal leven. (CGVS p. 8) Eveneens verklaart u dat u nog tot een week voor uw vlucht bleef verder werken als taxichauffeur, hetgeen in lijn met het feit dat u zelf geen ernstige persoonlijk problemen kende waardoor u bijvoorbeeld niet meer uw huis kon verlaten. (CGVS p. 4) Ook ging u uw paspoort afhalen vlak voor uw vertrek zonder enige vermelding dat u hierbij problemen kende. (CGVS p. 6) Uit voorgaande verklaringen kan het Commissariaat-generaal met reden concluderen dat u, ondanks de woelige politieke situatie, een relatief normaal leven kon leiden.

Wat de oorlogssituatie betreft die u vermeldt en waardoor u gevlucht ben kan de volgende opmerking gemaakt worden. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat op 13 augustus 2008 een staakt-het-vuren tussen Rusland en Georgië werd afgesloten dat een einde stelde aan de vijandelijkheden. In de praktijk blijven Russische troepen aanwezig in de separatistische regio's Zuid-Ossetië en Abkhazië. Elders hebben de Russische troepen zich volledig van het Georgisch grondgebied teruggetrokken. Bijgevolg kan er voor u op dit moment geen reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict worden vastgesteld.

U verklaart verder dat de situatie in Georgië nu misschien geregeld is maar dat de hoofdrede dat u niet kan terugkeren naar uw thuisland, uw kind is. (CGVS p. 8) Hij werd aan zijn hart geopereerd in België en u vreest dat hij in Georgië niet geholpen zou worden. (CGVS p. 8) Voor zover u vreest dat uw kind niet geholpen zal worden omwille van een ontoereikende medische verzorging in Georgië dient te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Voor zover uw vrees te maken heeft met jullie origine dient opgemerkt te worden dat er geen aanwijzingen zijn, noch in jullie verklaringen, noch in informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, en waarvan een kopie is toegevoegd aan uw dossier, dat uw kind onvoldoende medische hulp zou krijgen omwille van jullie Yezidi-origine.

In verband met jullie Yezidi origine verklaart u in uw land van herkomst af en toe problemen kende omwille van uw Yezidische afkomst. (CGVS p. 8) Echter, u stelt duidelijk dat die problemen niet de reden van uw vertrek waren. (CGVS p. 8) U verklaart dat er vechtpartijen waren, en dat men onderdrukt wordt. (CGVS p. 10) U kent de namen van de personen niet die u aanvielen, noch kan u vertellen wanneer u precies werd aangevallen. (CGVS p. 10) U stelt dat u uw hele leven al werd aangevallen, en dat u de jaren niet onthoudt. (CGVS p. 10) Verder heeft u nooit bescherming gezocht tegen deze aanvallen, want u probeerde uzelf te verdedigen. (CGVS p. 10) U verklaart dat als men klacht zou indienen dat men dan voor meer problemen zou zorgen. (CGVS p. 11) U stelt dat dit zo gebeurt in uw land van herkomst want dat het bij andere mensen ook zo gebeurde. (CGVS p. 11) Over dit etnisch aspect meent het Commissariaat-generaal dat er geen sprake is van een actuele gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstig lijden omwille van volgende elementen :

Ten eerste hebben u noch uw vrouw deze motieven aangehaald bij uw initiële asielaanvraag en in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal, ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken. Daar stelt u immers dat de reden voor uw vlucht de oorlogssituatie in Georgië is. (CGVS-verslag, vraag 3.4; CGVS-verslag echtgenote, vraag 3.4) Meer nog, u verklaart dat u de algemene toestand bent ontvlucht en dat u daar persoonlijk niet aangevallen bent. (CGVS-verslag, vraag 3.5). Bij het begin van het interview voor het CGVS verklaart u dat uw etnie of etnische problemen geen verband houden met de redenen waarom u asiel aanvraagt. (CGVS p. 8) Deze vaststellingen minimaliseert dan ook jullie subjectieve vrees, waardoor reeds op deze basis geen actuele vrees voor vervolging of ernstig lijden in jullie hoofde kan worden vastgesteld.

Ook kan er geen sprake zijn van een actuele objectieve vrees, ten eerste omdat uit de verklaringen van u en uw echtgenote blijkt dat er bij de aangehaalde problemen geen sprake is van incidenten waarbij jullie leven of fysieke integriteit bedreigd werd of actueel dreigt te worden. U verklaart initieel dat u nooit aangevallen of fysiek mishandeld werd, op het einde van het interview verklaart u dat er vaak vechtpartijen gebeurden omwille van uw afkomst. (CGVS p. 9 en 10) Wat betreft de gevechten waarin u betrokken raakte, vermeldt uw vrouw dat zijzelf nooit is aangevallen, noch dat u aangevallen werd. (CGVS vrouw p. 5) Volgens haar werden jullie niet aangevallen, noch in de gevangenis gegooid, enkel onderdrukt. (CGVS vrouw p. 6). Bovendien stelt de algemene informatie over Yezidi in Georgië waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, dat personen van Yezidische origine actueel niet worden vervolgd in Georgië. Tot slot ondermijnt ook uw gebrek aan initiatief om bescherming te zoeken bij de autoriteiten van uw land de gegrondheid van uw vrees. U stelt dat het vragen naar bescherming de zaken nog erger zou maken. U baseert zich hiervoor echter niet op concrete aanleidingen of ervaringen (CGVS p. 10) Wat meer is, tijdens uw interview stelt u zelf nooit problemen gekend te hebben met de politie. (CGVS p. 7) Hierdoor, en ook op basis van de aangehaalde informatie die stelt dat er geen sprake is van vervolging, kan verwacht worden dat u, in geval van het bestaan van dergelijke problemen, vooreerst probeert nationale bescherming te verkrijgen alvorens beroep te doen op internationale bescherming, hetgeen u in casu niet gedaan heeft.

Eveneens kunnen de documenten die u voorlegt voorgaande appreciatie niet wijzigen. De geboortektes van u, uw vrouw en kinderen, uw huwelijksakte, uw Belgisch en uw Georgisch rijbewijs bewijzen enkel uw identiteit hetgeen niet betwist wordt door het Commissariaat-generaal. De medische stukken die u neerlegt hebben voorts enkel verband met de gezondheidsproblemen van uw zoon.

Bijgevolg kan er op basis van voorgaande redenen in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden weerhouden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

1.2.5. Vooreerst kan worden vastgesteld dat uit niets blijkt dat het zorgvuldigheidsbeginsel, dat de Commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding, niet zou zijn gerespecteerd. Verzoeker kreeg de kans om, ter voorbereiding van zijn gehoor bij de verwerende partij, een vragenlijst in te vullen aangaande zijn asielrelaas en werd vervolgens op het Commissariaat-generaal gehoord met de bijstand van een tolk. Voorts werd hem gewezen op het belang van stukken ter documentatie van zijn relaas en kreeg hij de kans om alle dienstige stukken neer te leggen. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van alle gegevens die hieruit zijn voortgevloeid en van de landeninformatie die zich in het administratief dossier bevindt, om tot een individuele beoordeling te komen van de asielaanvraag. Dit middelonderdeel is niet gegrond.

Het komt derhalve aan verzoekers toe om de motieven van de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Een eenvoudige herhaling van de elementen van het asielrelaas volstaat daartoe niet. Algemene stellingen dat geen of te weinig rekening is gehouden met de concrete omstandigheden en feiten ter plaatse evenmin.

1.2.6.1. Verzoekers stellen dat uit hun verklaringen blijkt dat zij wel degelijk gevaar lopen in Georgië, minstens kunnen zij er geen veilig en menswaardig leven leiden. Door het gemis aan stabiliteit in het land voelden zij zich, als etnische Yeziden, persoonlijk nog meer geïsoleerd dan ooit tevoren. Door etnische Georgiërs worden zij als minderwaardig beschouwd en worden zij niet erkend als lid van hun gemeenschap. In het verleden waren zij omwille van hun etnische afkomst reeds het slachtoffer geweest van verregaande discriminaties. Zij vrezen geen daadwerkelijke bescherming van de autoriteiten te

hebben, nu deze niet in staat zijn om de daders van racisme en discriminatie op te sporen en te vervolgen. Precies omwille van het probleem van verregaande discriminatie worden verzoekers op alle niveaus van de samenleving, sociaal en economisch, op een andere manier bekeken en behandeld, zoals dat is gebleken uit hun verklaringen. Er bestaat voor hen geen noemenswaardig toekomstperspectief.

1.2.6.2. Uit de bestreden beslissing blijkt onder meer dat verzoeker verklaarde dat hij en zijn gezin af en toe problemen kende in Georgië omwille van hun Yezidische afkomst, maar evenzeer stelde dat die problemen niet de reden was van hun vertrek, dat hij eerder vaag was over de aanvallen die hij meemaakte en dat hij geen bescherming heeft gezocht. Ter zake stelde de verwerende partij vast dat deze asielmotieven noch door verzoeker, noch door zijn echtgenote werden aangehaald toen zij de vragenlijst van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) invulden bij de Dienst Vreemdelingenzaken en dat zij bij het CGVS zelfs uitdrukkelijk verklaarden nooit persoonlijk te zijn aangevallen, meer nog, dat hun etnie geen verband houdt met hun asielaanvraag, zodat alleen al op deze basis geen gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld. Bovendien blijkt uit de gegevens van het administratief dossier, meer bepaald uit de landeninformatie die door de verwerende partij werd geconsulteerd, dat personen van Yezidische origine actueel niet worden vervolgd in Georgië.

Verzoekers stellen hier tegenover dat hun verklaringen fout werden geïnterpreteerd. Verzoeker bedoelde namelijk, zo betoogt hij, dat de discriminatie en de fysieke agressie tegen zijn persoon omwille van zijn afkomst niet de directe aanleiding is geweest van zijn vertrek, maar wel de onstabiele toestand in Georgië sinds de oorlog er was uitgebroken waarmee hij alludeert op het feit dat voor mensen van Yezidische origine de situatie ten gevolge daarvan nog moeilijker was geworden. Zij waren wel degelijk het slachtoffer van discriminatie maar hebben niet om die reden het land verlaten. De verwerende partij heeft geen rekening gehouden met eventuele misverstanden of verkeerde interpretaties van hun verklaringen.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing op onmiskenbare wijze wordt verwezen naar de verklaringen van verzoekers en dat deze verwijzingen steun vinden in de gehoorverslagen. Dat hun verklaringen foutief zouden zijn geïnterpreteerd wordt op geen enkele wijze aangetoond, nu de vragenlijst die werd ingevuld bij de dienst Vreemdelingenzaken door hen werd ondertekend nadat de door hen gegeven antwoorden op de vragen hen nog eens werden voorgelezen in het Russisch. Wat er ook van zij: verzoekers weerleggen alleszins niet de informatie uit het administratief dossier waaruit blijkt dat personen van Yezidische origine actueel niet worden vervolgd in Georgië. Verzoekers menen dan wel het tegendeel te kunnen beweren, maar zij brengen geen objectieve bewijskrachtige informatie bij die hun persoonlijke standpunt zou kunnen ondersteunen. Dit gegeven, samengenomen met de verklaringen van de verzoekende partijen en het feit dat zij, zonder daartoe een objectieve reden aan te brengen, nooit enige bescherming hebben gezocht bij de autoriteiten in het land van herkomst in het geval van mogelijke problemen terwijl dat wél van een asielzoeker kan worden verwacht, noopt de Raad ertoe het standpunt van de verwerende partij met betrekking tot de vermeende discriminatie die in hoofde van verzoekers zou leiden tot een gegronde vrees voor vervolging, bij te treden. De vrees die gebaseerd is op discriminatie omwille van hun origine wordt op geen enkele wijze geobjectiveerd in het licht van de actuele situatie in het land van herkomst.

1.2.7. Verzoekers halen ook de gezondheidstoestand van hun zoontje, dat kampt met een hartafwijking, aan, met betrekking tot dewelke de verwerende partij in de bestreden beslissing oordeelde wat volgt :

“U verklaart verder dat de situatie in Georgië nu misschien geregeld is maar dat de hoofdreken dat u niet kan terugkeren naar uw thuisland, uw kind is. (CGVS p. 8) Hij werd aan zijn hart geopereerd in België en u vreest dat hij in Georgië niet geholpen zou worden. (CGVS p. 8) Voor zover u vreest dat uw kind niet geholpen zal worden omwille van een ontoereikende medische verzorging in Georgië dient te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Voor zover uw vrees te maken heeft met jullie origine dient opgemerkt te worden dat er geen aanwijzingen zijn, noch in jullie verklaringen, noch in informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, en waarvan een kopie is toegevoegd aan uw dossier, dat uw kind onvoldoende medische hulp zou krijgen omwille van jullie Yezidi-origine.”

Verzoekers laten deze pertinente motivering onbetwist, zodat ze onverminderd overeind blijft.

1.2.8. In de mate, voorts, dat in het verzoekschrift wordt verwezen naar het gebrek aan stabiliteit in Georgië en het permanente gevoel van onveiligheid, beroepen verzoekers zich andermaal op hun persoonlijke aanvoelen van de situatie, zonder dat zij evenwel enig gegeven bijbrengen dat erop zou wijzen dat het standpunt van de verwerende partij dat uit informatie blijkt dat sedert het staakt-het-vuren op 13 augustus 2008 een einde werd gesteld aan de vijandelijkheden tussen Rusland en Georgië en dat er geen reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict kan worden vastgesteld.

1.2.9. Verzoekers beroepen zich, ook wat de subsidiaire bescherming betreft, op het risico dat zij lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Evenwel blijkt uit hun uiteenzetting niet dat zij zich zouden baseren op andere elementen dan deze die hun asielaanvraag constitueren en die door de verwerende partij al als niet aangetoond en niet actueel werden aangemerkt, zonder dat verzoekers die beoordeling hebben kunnen ondermijnen. Een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet is dan ook geenszins aangetoond.

1.2.10. De Raad oordeelt dat verzoekers geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekster noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan derhalve niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Het enig middel kan niet worden aangenomen.

2. Over de bestreden beslissing genomen in hoofde van de tweede verzoekende partij (hierna: verzoekster)

2.1. In hoofde van verzoekster werd door de verwerende partij vastgesteld dat zij haar asielaanvraag baseert op dezelfde problemen en incidenten als haar echtgenoot, waarna wordt besloten, ingevolge de weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in zijn hoofde, dat bijgevolg ook wat verzoekster betreft niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van de subsidiaire bescherming.

2.2. Ten aanzien van deze beslissing werd geen ander middel aangehaald dan datgene dat onder punt 1 reeds werd beoordeeld en ongegrond werd bevonden. Er zijn dan ook geen redenen die de toekenning van de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekster zouden kunnen rechtvaardigen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig september tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS